

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511206576
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1511206576.6

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a. s., IČO: 35 763 469, Bajkalská 28, Bratislava, zastúpený advokátkou: JUDr. Marta Huttová, Bezekova ul. č. 13, Bratislava, proti odporcom: 1/ H. O., A.. XX. XX. XXXX, W. A. J.. Č.. XX, W., 2/ N. O., A.. XX. XX. XXXX, W. A. J.. Č.. XXXX/XXA, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Važecká ul. č. 16, Prešov, zastúpený advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Nám. SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie istiny 1. 356, 14 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03. mája 2012, č. k. 7C/59/2012 - 82, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 03. mája 2012, č. k. 7C/59/2012 - 82 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zo dňa 28. augusta 2012, č. k. 7C/59/2012 - 176 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1. 006, 27 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1. 006, 27 eur od 12. 07. 2010 do zaplatenia a trovy konania v sume 60, 37 eur, do troch dní a návrh vo zvyšku istiny 349, 87 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 349, 87 eur od 12. 07. 2010 do zaplatenia zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 488, § 491 ods. 1, § 545a Občianskeho zákonníka a vecne dôvodnosťou podaného návrhu, nakoľko odporca porušil zmluvné podmienky, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb verejnej rádiatelefontnej siete v systéme T-Mobile Slovensko, uzavretej dňa 02. 07. 2004 (zmluva č. XXXXXXXX) a zo zmluvy uzavretej dňa 10. 05. 2008 (zmluva č. XXXXXXXX), keď navrhovateľovi neuhradil faktúru č. XXXXXXXXXX a faktúru č. XXXXXXXXXX a užívanie služieb verejnej rádiatelefontnej siete a služby za rýchly internet. Poukázal na skutočnosť, že v súlade s dodatkami k uzavretým zmluvám, bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi aj zmluvnú pokutu vo výške hodnoty poskytnutých zliav za mobilné telefóny zn. Nokia 6300 vo výške 188, 87 eur a zn. Sony Ericsson K5301 vo výške 155, 68 eur, za službu rýchly internet v sume 331, 94 eur. Zamietnutie návrhu vo zvyšku istiny s príslušenstvom odôvodnil neprimeranou výškou zmluvnej pokuty s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. 142 ods. 3 O. s. p. a vecne tým, že pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh v sume 60, 37 eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť istinu 645, 95 eur (1. 006, 27 - 360, 32) s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrh v časti o zaplatenie sumy 360, 32 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 12. 07. 2010 do zaplatenia zamietnuť a o trovách konania rozhodnúť tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Svojim odvolacím návrhom ďalej žiadal uložiť navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v

sume 141, 79 eur na účet právneho zástupcu, do troch dní alebo rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom voči odporcovi domáhal zaplatenia dvoch samostatných nárokov pozostávajúcich zo sumy 360, 32 eur, za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 995, 82 eur, za dojednané zmluvné pokuty podľa čl. 3 dodatkov k zmluvám o pripojení a nakoľko súd prvého stupňa svojim rozhodnutím priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie istiny 1. 006, 27 eur s príslušenstvom, skladajúci sa zo sumy 360, 32 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 645, 95 eur za dojednané zmluvné pokuty, ktoré moderoval a ich výšku 995, 82 eur znížil v rozsahu hodnoty poskytnutých zliav za mobilné telefóny a vo zvyšku návrh zamietol, mal za to, že nakoľko zmluvná pokuta bola dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy a je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou, nebolo možné v spotrebiteľských zmluvách aplikovať ani inštitút moderačného práva. Za právne významnú skutočnosť vedľajší účastník považoval to, že zmluvná pokuta u toho istého navrhovateľa bola v iných veciach, právoplatne skončených vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. 03. 2012, sp. zn. 16Co/31/2012, sp. zn. 16Co/32/2012 a sp. zn. 3Co/26/2012), čím došlo k vytvoreniu zákonnej prekážky na to, aby túto zmluvnú pokutu mohol navrhovateľ používať naďalej akýmkoľvek spôsobom, keďže priznať plnenie z takejto zmluvnej podmienky je neprípustné. Vedľajší účastník vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že v konaní vystupuje na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom a preto ust. § 201 druhá veta O. s. p. je vo vzťahu k nemu, nakoľko do konania vstupuje podľa § 93 ods. 2 O. s. p. obsoletné, keďže sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil podľa § 93 ods. 1 O. s. p, t. j. z dôvodu, že má právny záujem na výsledku sporu. Vedľajší účastník navrhol, aby v prípade pochybnosti o jeho legitímácii podať odvolanie, si odvolací súd vyžiadal stanovisko odporcu k tomuto odvolaniu. Vedľajší účastník zároveň navrhol podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. v prípade, ak sa odvolací súd nestotožní s jeho argumentáciou týkajúcou sa jeho oprávnenia vo veci podať odvolanie a ohľadom zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, konanie prerušiť a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky: a) Či sa má čl. 6 ods. 1 a čl. 7 smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať tak, že sa nemá použiť vnútroštátne procesné pravidlo, akým je ustanovenie § 201 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré neumožňuje právnickej osobe, zameranej na ochranu práv spotrebiteľov v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. podať odvolanie proti rozsudku ukladajúcemu plnenie spotrebiteľovi z neprijateľnej podmienky, ak spotrebiteľ nebol informovaný o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Cofidis C-473/00, v ktorom súd rozhodol, že s ohľadom na potrebu ochrany spotrebiteľa a naplnenie čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ktorý predstavuje kogentné pravidlo európskeho práva, súd nemá aplikovať a prihladiť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými podmienkami zavedenej smernicou Rady 93/13/EHS. S ohľadom na závery, vyjadrené v rozsudku COFIDIS, nemá odvolací súd podľa odvolateľa na procesnoprávnu normu, § 201 O. s. p. vôbec prihladiť, resp. má jej použitie z dôvodu, že odporuje kogentným normám európskeho práva a jej uplatnenie bráni poskytnutiu ochrany spotrebiteľovi pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS) úplne vylúčiť, b), Či ide o porušenie práva Európskej únie, ak vnútroštátny súd právoplatne určil zmluvnú podmienku dodávateľa, ktorú v spotrebiteľskej zmluve uzatvára vo viacerých prípadoch za neprijateľnú z objektívnych dôvodov v zmysle čl. 3 smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a iný vnútroštátny súd, následne uloží spotrebiteľovi povinnosť plniť z rovnakej neprijateľnej podmienky.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že žiada odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu odmietnuť z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou sobou a zároveň žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 165, 70 eur. Navrhovateľ uviedol, že v posudzovanej veci nebola splnená na strane vedľajšieho účastníka subjektívna procesná podmienka na podanie odvolania, pretože nedošlo k naplneniu ani jedného z prípadov uvedených v ust. § 201 O. s. p. v spojení s ust. § 93 O. s. p.

Vzhľadom na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane pôvodne žalovaného odporcu P. O., A. XX. XX. XXXX, A. W. S. Č.. XXX, ktorý bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu umiestnený v DE. T. X., J.. Š. Č.. XXXX/XX, odvolací súd zisťoval stanovisko hlavného účastníka, t. j. odporcu, či súhlasí s prejavom vôle vedľajšieho účastníka, ktorý podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa a nakoľko odporca v septembri 2012 utrpel ťažkú mozgovú príhodu, bol imobilný a neschopný sa orientovať v čase, ustanovil mu uznesením zo dňa 15. augusta 2013, č. k. 2Co/329/2012 - 198 na odvolacie konanie opatrovníka,

jeho dcéru, D. O., A.. XX. XX. XXXX, ktorá sa však proti danému uzneseniu odvolala z dôvodu, že odporcu (otca) v konaní zastupovať odmieta, a preto Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 24. februára 2014, č. k. 2Co/329/2012 - 206 uznesenie, ktorým bola D. O. ustanovená za opatrovníka, zrušil.

Odvolačný súd po zistení, že aj zariadenie (T. X. X. Y. N. pre X. X.), v ktorom bol odporca umiestnený, s ustanovením za opatrovníka pre odvolacie konanie nesúhlasilo, uznesením zo dňa 24. februára 2014, č. k. 2Co/329/2012 - 208, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 02. 2014 odporcovi ustanovil na odvolacie konanie opatrovníčku W. P. Q., súdnu tajomníčku Okresného súdu Bratislava I, ktorá odvolaciemu súdu oznámila písomne, že s odvolaním vedľajšieho účastníka nesúhlasí, resp., že sa k nemu nepripája.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28. februára 2014, č. k. 2Co/329/2012 - 212 rozhodol tak, že odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol a uložil mu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 165, 70 eur do troch dní, pričom vedľajší účastník na strane odporcu podal dňa 12. 05. 2014 proti tomuto uzneseniu dovolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 24. februára 2016, sp. zn. 8 Cdo 264/2015 uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. februára 2014, sp. zn. 2Co/329/2012 a uznesenie zo dňa 24. februára 2014, sp. zn. 2Co/329/2012 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie z dôvodu, že za opatrovníčku odporcu ustanovil súdnu tajomníčku Okresného súdu Bratislava I, ktorá spadá pod funkčnú pôsobnosť Krajského súdu v Bratislave, nakoľko ide o závislý vzťah vertikálnej podriadenosti, ktorý nedovoľuje, aby krajský súd v prípade rozhodovania sporu ustanovil za opatrovníčku jemu podriadenú súdnu úradníčku. Dovolací súd zároveň v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že správny postup odvolacieho súdu pri výbere a ustanovení osoby opatrovníka v zmysle § 29 ods. 6 O. s. p., má v danom prípade dopad na zistenie toho, ako sa odporca stavia k odvolaniu, ktoré podal vedľajší účastník na jeho strane s tým, že bez ustálenia uvedeného stanoviska odporcu, sú akékoľvek závery o tom, či vedľajší účastník bol oprávnenou alebo neoprávnenou osobou na podanie odvolania predčasné a nemožno ich preto považovať za správne.

Krajský súd v Bratislave vykonaným šetrením zistil, že pôvodne označený odporca, Marián Kováč zomrel už dňa 02. 07. 2014 (t. j. spôsobilosťou byť účastníkom konania nedisponoval ani v čase rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) a z Osvedčenia o dedičstve zo dňa 03. novembra 2014, sp. zn. 7D/99/2014, Dnot 243/2014 zistil, že dedičmi po poručiteľovi sú H. O., A.. XX. XX. XXXX - syn odporcu a N. O., A.. XX. XX. XXXX - dcéra, ktorí dedičť neodmietli, keď dedičť odmietla D. O., A.. XX. XX. XXXX, dcéra odporcu a zároveň, že dedičstvo po odporcovi je predĺžené.

Podľa § 107 ods. 3 O. s. p., konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, len čo sa skončí konanie o dedičstve, pokiaľ povaha veci nepripúšťa, aby sa s týmito dedičmi nepokračovalo skôr.

Podľa § 90 O. s. p., účastníkmi konania sú navrhovateľ(žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Účastníctvo konania je jednou z najvýznamnejších skupinou osôb zúčastnených na konaní, bez ktorých je občianske súdne konanie pojmovo nemysliteľné. Procesné práva a povinnosti, ktoré účastníci v konaní majú, musia nutne súd viesť k tomu, aby si v každom štádiu konania uvedomoval, kto účastníkom konania je a nie je. Navrhovateľom je ten, kto sa na súd obrátil s návrhom na začatie konania a odporcom je ten, koho navrhovateľ vo svojom návrhu za odporcu označí.

V posudzovanej veci odporca P. O., proti ktorému návrh navrhovateľa podaný na súd prvého stupňa dňa 22. 03. 2011 smeroval, zomrel v priebehu konania dňa XX. XX. XXXX, t. j. stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a preto v súlade s citovaným zákonným ustanovením na základe univerzálnej sukcesie do práv a záväzkov doterajšieho odporcu vstúpili jeho deti, H. O. Y. N. O. (keďže dedičť po odporcovi neodmietli), s ktorými odvolací súd ďalej konal.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 29. 06. 2016 odvolaciemu súdu oznámil, že svoj návrh berie späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť, nakoľko odporca v priebehu konania zomrel a zanechal predĺžené dedičstvo a preto je vylúčené, aby aj v prípade úspechu v tomto konaní, bola jeho pohľadávka v budúcnosti uspokojená.

Odporcovia 1/ a 2/ vo svojich písomných podaniach zo dňa 27. 06. 2016 odvolaciemu súdu oznámili, že so späťvzatím návrhu navrhovateľom súhlasia.

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Navrhovateľ vzal návrh späť v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, avšak predtým ako rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a preto odvolací súd po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. pripustil späťvzatie návrhu vo veci samej, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.